

ŠOTEK

ZÁŘÍ 2014

Uvnitř najdete

Pozdrav z redakce

Jičín - město pohádek

Za oponou

Jezdíme do divadla

Exkurze do ZOO

Máme rádi zvířata

Zasmějte se s námi

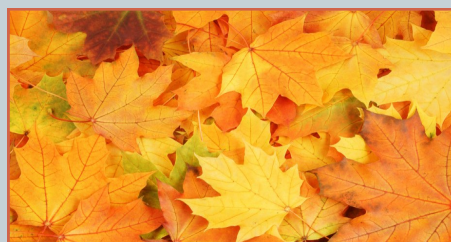
Nepřehlédněte !

- Markova bludiště
- Beseda s herci
- Go program
- Ovov

A je to zase tady. Tak pro začátek něco veselejšího :

„Filmový horor ze školního prostředí - sedm nedostatečných.“

Václav Dušek

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

POZDRAV Z REDAKCE

Ahoj, naši milí čtenáři,

jsme rádi, že Vás po prázdninách můžeme pozdravit z naší „staronové“ redakce.

Už jsme se na Vás moc těšili a vymýšleli jsme, čím novým bychom Vám udělali radost. Chystáme pro Vás některá nová vylepšení. Také budeme moc rádi, když se na podobě časopisu budete podílet i vy, chod'te za námi s Vašimi nápady - určitě Vám nebude dělat problém nás najít. Těšíme se na naši společnou práci. Vaše redakce

JIČÍN - MĚSTO POHÁDKY

Ve čtvrtek 11. září jsme se s pěveckým sborem Červánek a dramatickým kroužkem zúčastnili zájezdu do Jičína. Jeli jsme tam „pracovně“, vystupovali jsme zde na festivalu Jičín – město pohádky. O své zážitky se s námi podělili členové obou souborů.

Ve čtvrtek 11.9. jsme se s dramatickým kroužkem rozjeli do Jičína, kde jsme měli vystoupit s naší hrou Tajný lodní deník. Naše vystoupení se konala kousek od hlavního náměstí – Na Rynečku. Hned po příjezdu jsme se sem přesunuli a kluci z Červánku nám pomohli připravit jeviště. Vystupovali jsme dvakrát – dopoledne a odpoledne. Při prvním představení jsme se ještě trochu potýkali s technickými problémy, ale druhé už se nám povedlo „na jedničku“. I přes nepřízeň počasí, kdy nám při odpoledním představení začalo poprchávat, jsme úspěšně představení dokončili a myslíme si, že se obecnstvu líbilo.

za dramatický kroužek

Iveta Pešková

Ve čtvrtek 11. září jsme společně s členy dramatického kroužku jeli do Jičína na vystoupení. Z Proseče jsme vyjžděli už v 6 hodin, abychom měli dostatek času si před našimi vystoupeními vše řádně připravit a vyzkoušet. Hned po příjezdu jsme se s „dramatákem“ přesunuli Na Ryneček, abychom je podpořili při jejich představení. Po představení jsme měli čas si vše prohlédnout. Obhlédli jsme pracovní dílny, kde jsme mohli vidět jednotlivá zaměstnání v akci – od kováře až po skláře, také jsme si zde mohli vyzkoušet svoji zručnost. Mnozí z nás to skutečně vyzkoušeli a do autobusu jsme se poté hrnuli s vlastnoručně vyrobenými výtvary. Samozřejmě jsme neodolali ani široké nabídce různých dobrot, však také voněly po celém náměstí! Před naším představením na Valdštejském náměstí jsme ještě stihli zhlédnout i některá vystoupení „konkurence“. Okolo 14. hodiny došlo i na naše vystoupení. Rychle jsme naladili nástroje a hlavně mikrofony a mohli jsme začít. Naše pásmo písní se divákům líbilo a my si myslíme, že se nám povedlo, však kdyby ne, ony by nám to paní učitelky určitě řekly. V Jičíně se nám všem moc líbilo a těšíme se na další výlet.

za Červánek děvčata z 8. třídy

foto: Lucie Drahošová, Martin Síla

JEZDÍME (OPĚT) DO DIVADLA

K naší velké radosti budeme zase letos jezdit do divadla. Poprvé jedeme už 20. října a těšíme se na komedii Lháři. O čem bude, nám našel Jirka Bohatý.

Na Štědrý večer jsou ve službě dva opravdu povedení strážníci Gobbel a Blunt. A snad právě pod dojmem radostných vánočních svátků projeví svou citlivost víc, než by bylo zdravo. Znemožní jim totiž úspěšné řešení svého pracovního úkolu – sdělit postarším manželům jednu tragickou zprávu. Když totiž oba pochopí, že by manžely mohla zpráva velmi otřást, pokusí se o ohleduplný lidský přístup. Ten se jim ale zvrtné. Namísto toho, aby řekli pravdu, se vymlouvají a velmi ochotně využijí malého nedorozumění, které nastane. Jenomže jedna malá lež plodí další. A strážníci se do nich zaplétají čím dál více, stále krkolomnější řešení rozvíří sváteční den malého městečka. V jejich síti nakonec uvízne nejen místní pastor, ale i lehce militantní Gronya, která na svou pěst organizuje domobranu proti pedofilovi, jenž se někde v městečku ukrývá. Drsná i dojemná komedie Lháři úspěšného skotského dramatika Anthonyho Neilsona působí jako dobře promazaný stroj. Staví nejen na skvěle vystavěné situační zápletky, ale také na brilantnosti ostře řezaného slovního humoru. Graduje od konverzační komedie přes frašku, grotesku, sitcom, tragikomedii až na hranici **a b s u r d i t y**. Světovou premiéru měla v roce 2002 v londýnském Royal Court Theatre, následně se s velkým úspěchem rozšířila na mnohé britské i zahraniční scény. V současné době Neilson, mistr nekonformních a provokativních komedií, proniká i na česká jeviště.

Jirka Bohatý

BESEDA S HERCI

Na setkání s herci jsme nemuseli čekat až do divadla. V úterý 16. září naši školu navštívili herci Martina Sikorová a Ladislav Špiner, které už z našich zájezdů do Východočeského divadla dobře známe. Seznámili nás s tím, co letos v divadle uvidíme a při besedě nám zodpověděli naše někdy až „dotěrné“ otázky. Beseda se nám všem moc líbila.

Jitka Poslušná, Lucka Drahošová, Martina Sádecká

Dečkujeme se milí
příjete,
bylo nám s vámi
moc fajn 😊

Martina Sikorová
Ladislav Špiner

← čínský
drak
, které ho mají
nakreslene ho na
při „lojčine“ byt

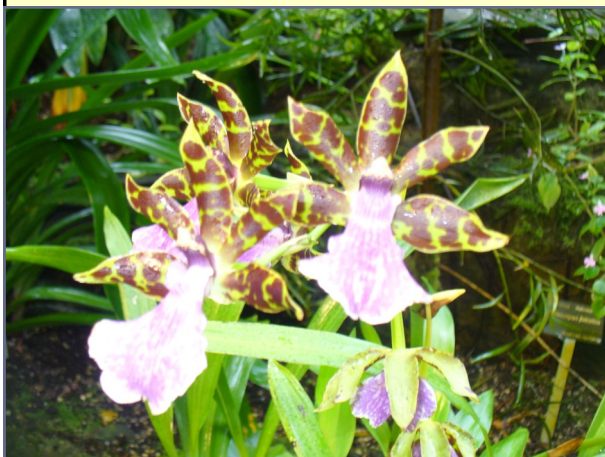

EXKURZE DO PRAHY

Ve čtvrtek 25. září se žáci sedmé společně s třemi žáky osmé třídy vydali na výlet do pražské ZOO a Botanické zahrady. Sraz byl v 6:00 před školou. Všichni jsme to stihli a zhruba v 6:15 jsme se vydali na cestu. Pan řidič nám pustil film Noc v muzeu. Byl tak dlouhý, že nám zabral skoro celou cestu. Kousek od Prahy jsme se zastavili u benzínky, abychom si mohli dojít na WC, které ovšem stálo 15 Kč. Jakmile jsme dojeli do Prahy, každý se už těšil do botanické zahrady a do ZOO. Pan

Z

řidič nás vysadil a my jsme se vydali asi 600 m parkem do botanické zahrady Fata Morgana. Jakmile jsme přišli, tak jsme se ještě nasvačili, pan učitel nám mezitím šel koupit lístky. Po svačině jsme šli dovnitř a odložili jsme si batohy a bundy. A pak už rovnou do skleníku. Byl obrovský, hodně mně zaujalo obří akvárium, kterým se procházelo, ještě se mi líbil bambus a další. Poté co jsme celý skleník prošli, tak si

O

většina koupila horkou čokoládu. Odtud jsme se vydali směrem k Zoo, kam jsme se dostali podle značek. Chvíli jsme zase počkali, než pan učitel koupí lístky. Předtím než jsme se rozeběhli, tak nám učitelé řekli, v kolik a kde se sejdeme. Pak už jsme si mohli chodit po Zoo, jak jsme chtěli. První, co nás zaujalo, byli lední medvědi, super plavali a my jsme se jich mohli téměř dotknout. Potom následovali klokani a další. Najednou jsme zjistili, že jsme se ocitli nahoře zoologické zahrady, kde byl krásný výhled na Prahu a dolní zoo. Dál jsme šli cestou kolem koně převalského.

O

Byla tam i lanovka pro ty, co nechtěli scházet nebo vycházet kopec. My jsme se vydali ale na druhou stranu za slony. Ti byli obrovští a bylo jich tam asi 8. U slonů jsme ještě narazili na vlka a hyenu. Po slonech jsme si udělali ještě jedno kolečko, ale nešli jsme nahoru, ale dolů do pavilonu velemloků, hadů a štírů. Taky to bylo zajímavé, ale báli jsme se hadů.

Šli jsme pak zase nahoru a podívali se na žirafy, které jsme u slonů přehlídli. Po žirafách jsme se byli kouknout u vchodu na tučňáky a do pavilonu tuleňů. Poté jsme se sešli u vchodu, protože už bylo 14:00 a my měli odcházet, ale pan učitel nám dovolil, pokud někdo ještě něco neviděl, tak má na to čas do 14:30. V 14:30 jsme odešli ke vchodu a spočítali se. Teď už nás čekala jenom cesta na parkoviště, kde jsme počkali asi 10 min na autobus. Všechno to strašně rychle uteklo a my už zase jeli domů. Cestou jsme stihli zhlédnout dva filmy. Po asi 3 hodinách v autobusu jsme dojeli do Proseče v 17:45. Myslím, že se tento výlet všem velice líbil.

Jakub Vanžura

MÁME RÁDI ZVÍŘATA

aneb

NAŠE DOMÁCÍ ZOO

Protože Šotek odebíráte i vy, žáci z prvního stupně, zajímalo nás, o čem byste si v něm rádi přečetli. Žáci z páté třídy mají například rádi zvířata a doma mají některá docela i podivuhodná. Proto pro ně - a nejen pro ně - zavádíme novou rubriku, do které můžete přispět i vy.

INDICKÁ KACHNA (BĚŽEC)

Indická kačena je vzpřímená. Má ráda slimáky a potřebuje vodu k zapití. Jinak jí namačkané brambory se šrotem a kopřivami. Když jsou kačeny malé, nemohou jít do hluboké vody, protože by se utopily. Vejce mají nazelenalá a jsou velikostně stejná jako slepičí. Některé kachny sedí na vejcích a některé ne. Kačer je barevný a kachna je černohnědá.

Tereza Vášková, 5.třída

A ještě poznámka redakce:

Kachna jménem indický běžec umí sprintovat a má i dalších pozoruhodné vlastnosti. Miluje slimáky a aktivně je vyhledává. Chová se nejen pro dietní maso, ale i pro pomoc na zahradě i potěšení.

LABORATORNÍ MYŠ

Laboratorní myš žere hlavně zrní, mrkev, zelí atd. Nesmí jíst kyselé okurky, jinak by se nafoukla a praskla. Naši laboratorní myši je 11 let. Je to samec jménem Roman Pírs. Dostali jsme ho od mé sestry. Doma ho máme asi jeden rok. Zdá se nám, že se mu u nás líbí. Má černou barvu s bílými skvrnami. Je asi 15 cm dlouhý (i s ocasem). Chováme ho v teráriu.

Marie Jenišťová, 5. třída

Z

V letošním roce k nám přišel nový pan učitel místo p. uč. Ivy Dočkalové, která odešla učit na Gymnázium do Litomyšle.

Samozřejmě nám zvědavost nedala a p. uč. Mikuleckého jsme pro Vás vyzpovídali.

Jak se jmenujete celým jménem??

Jmenuji se Václav Mikulecký.

Mohli bychom se zeptat, kolik Vám je let??

Je mi 57 let.

Odkud pocházíte??

Narodil jsem se v Pardubicích, žiju v Čeperce.

O

Na jaké škole jste dříve učil??

Učil jsem na ZŠ Waldorfské v Pardubicích.

Máte rodinu??

Ano.

P

Jaké předměty učíte??

Učím fyziku, matematiku, pracovní dílny a hudební výchovu.

Jak Vám chutná v naší jídelně??

Mám své výhrady.

O

Se kterým z Vašich kolegů si nejvíce rozumíte??

Rozumím si se všemi kolegy.

Ve které třídě se Vám učí nejlépe??

Ve vyšších ročnících.

A poslední otázka na Vás: Jak se Vám u nás líbí??

V Proseči se mi líbí, nemám žádné negativní zkušenosti.

Děkujeme za rozhovor.

Jitka Poslušná, Martina Sádecká,

Kateřina Brunclíková.

Foto: Lucie Drahošová

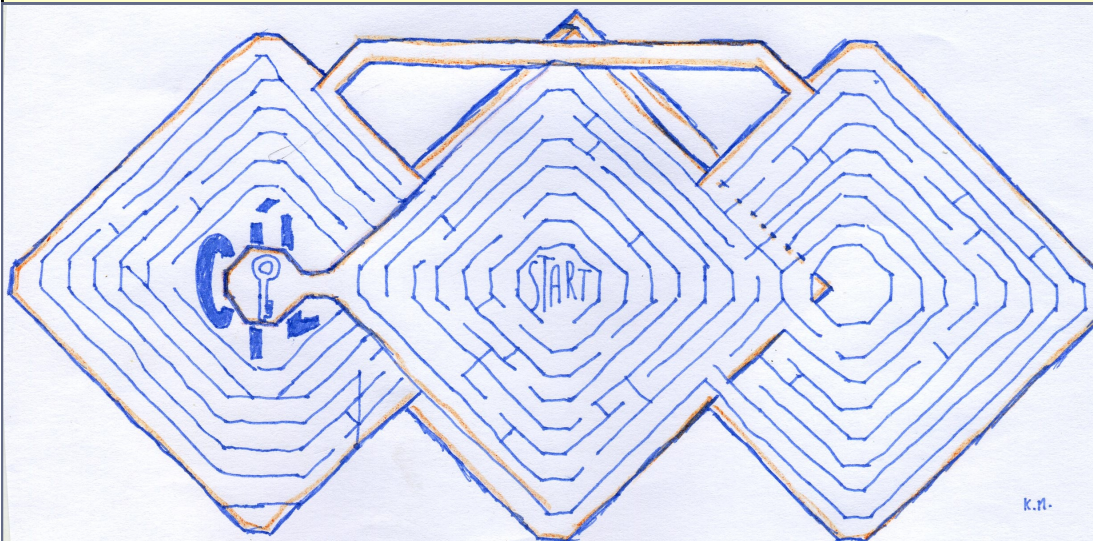
N

O

U

MARKOVA BLUDIŠTĚ

Určitě jste se stejně jako my těšili na Markovy hlavolamy. Slíbil nám, že je pro nás opět bude letos vytvářet, takže si můžete i nadále procvičovat mozkové závitky.

vytvořil

Marek Kašpar, 7. A

?

?

?

?

?

O

V

O

V

V červnu proběhla okresní a krajská kola soutěže OVOV a naše družstvo se umístilo vždy na 2. místě. Tento výsledek nás posunul do pozice reprezentanta Pardubického kraje na republikové finále, které se uskutečnilo v Praze 5.-6.9.2014.

republicové finále, které se uskutečnilo v Praze 5.-6.9.2014.

Patrony a hlavními organizátory akce byli olympijští vítězové Robert Změlík a Roman Šebrle. Do letošního republikového finále se probjovalo více jak 500 závodníků ze 180 škol z celé ČR a družstva ze Slovinska, Maďarska, Polska, Itálie a Slovenska.

Protože mezi krajským a republikovým finále byly prázdniny, chodila většina závodníků trénovat i o prázdninách. Chtěli jsme si udržet formu a v nejdůležitějším závodě roku zabodovat.

Do Prahy jsme odjeli ve čtvrtek, prezentovali se, ubytovali se na kolejích VŠ na Strahově. Všechno proběhlo hladce a tak nám zbyl čas alespoň na částečnou prohlídku Prahy.

Večerní program byl pro všechny novinkou, protože závodníci odešli nacvičovat na stadion slavnostní nástup a vedoucí je po poradě následovali. V letošním roce se závodilo na stadionu Dukly Praha na Julisce.

V krásném slunečném počasí začaly závody slavnostním nástupem. Týmy závodníků vytvořily na ploše olympijské kruhy (my jsme patřili do kruhu žlutého – Asie - a další týmy vždy podle barvy svých dresů ostatní barevné kruhy. Vedoucí vytvořili na ploše nápis OVOV. Olypionici minulosti i dneška – Dana Zátopková, Věra Čáslavská, Jarmila Kratochvílová, Šárka Kašpárková, Imrich Bugár, Gejza Valent, Jan Kůrka, bratři Svojanovští, Jiří Daler, Táňa Kocembová, Dalibor Motejlek a mnoho dalších během obou soutěžních dnů sledovali výkony závodníků a velmi ochotně se nám podepisovali a fotografovali se s námi. Kromě sportovců je pravidelným a aktivním účastníkem závodů populární herec Jakub Kohák.

Vojáci a policisté tvořili skupinu rozhodčích a patronů jednotlivých družstev. Hudba ministerstva národní obrany zahrála státní hymnu a pak už jsme vyslechli zdravice oficiálních hostů – předsedy senátu ČR, zástupce generálního štábu MO, policejního prezidenta, sportovního ředitele ČOV a dalších. Po hymně OVOV, kterou zazpívala zpěvačka Monika Agrebi.

Závody oficiálně zahájila Věra Čáslavská.

Poté se už rozběhly boje na všech frontách. 1.den jsme absolvovali běh na 60 metrů, skok daleký, hod medicinbalem, přeskoky švihadla v průběhu 2 minut a shyby na šikmé lavičce. Výkony našich závodníků byly až neuvěřitelné, všichni se v jednotlivých disciplínách zlepšovali oproti svým osobním výkonům. Jakub Dostál a Michal Barták se zlepšili hned 5x. Tento výsledek vynesl Jabuba na 2.místo v celkovém pořadí jednotlivců r.2001 po prvním dnu. Kateřina Binková hodila medicinbalem 14,90 m a to ji zařadilo na 3. místo v absolutním pořadí dívek. Družstvo se pohybovalo na 21. místě, tedy v polovině startovního pole, což byl výsledek nad očekávání. V přestávkách mezi jednotlivými disciplínami jsme shlédli zajímavý doprovodný komentovaný program – seskok parašutistů na plochu stadionu, ukázkou záchranných prací hasičů, ukázkou bojového umění zásahové jednotky či ukázky z výcviku psů. První den byl za námi a do druhé poloviny zápolení byli všichni odhodláni nastoupit v bojovné náladě, protože

bodové rozdíly v pořadí družstev i jednotlivců byly nepatrné a bylo jasné, že se bude rozhodovat druhého dne.

V sobotu nás přivítalo opět nádherné slunečné počasí. Ze všech závodníků sálala bojechtivost a také to bylo znát na výkonech – všech což přinášelo další kvalitní osobní rekordy jednotlivců i celého našeho družstva.

Druhý den soutěží je náročný skladbou disciplín. Jako první se závodníci představí v disciplíně trojskok snožmo, následují kliky po dobu 2 minut, lehy-sedy po dobu 2 minut, hod kriketovým míčkem a poslední disciplínou je běh na 1000 metrů. Všechny disciplíny jsou náročné na fyzickou zdatnost všech borců. Tento den jsme strávili v závodním sektoru č.4, jehož patronem byl bývalý reprezentant a olympionik, gymnasta Jindřich Mikulec, který si naše družstvo zvláště oblíbil a po celý den nám fandil. Všichni členové družstva odevzdali opět ve všech disciplínách výborné výsledky a osobní rekordy každého z nich se vylepšovali. Závěrečná disciplína 1000 m probíhala ve značně nervozitě, protože bitva o 1.místo byla hodně vyrovnaná a také v soutěžích jednotlivců se dalo leccos změnit. V horkém počasí jsme opět zabojovali a všichni v nejlepších výkonech roku jsme soutěž dokončili. Pak už je čekání na konečné výsledky a slavnostní vyhlášení. Družstvo naší školy skončilo na celkovém 24. místě, tedy v polovině startovního pole. Vynikající. V kategorii jednotlivců nar. v r.2001 se umístil Jakub Dostál na skvělém 6.místě. Z 8 členů současného družstva odcházejí 3. Pětici zbývajících závodníků musíme do příštího roku doplnit mladšími. Družstvo je tedy pro 6.ročník této soutěže velmi perspektivní.

Jakub Dostál – 9 osobních rekordů v jednotlivých disciplínách a celkové 6. místo v jednotlivcích- družstvu zůstává

Ondřej Pala – 7 osobních rekordů a v příští sezoně bude závodit mezi jednotlivci

David Loskot – 6 osobních rekordů a v družstvu zůstává

Michal Barták – 8 osobních rekordů a v příští sezoně bude závodit mezi jednotlivci

Kateřina Binková- 7 osobních rekordů a 3. místo mezi všemi děvčaty v hodů medicinbalem, v příští sezoně bude závodit mezi jednotlivci

Štěpánka Doležalová – 4 osobní rekordy a v družstvu zůstává

Barbora Lněničková – 5 osobních rekordů a v družstvu zůstává

Veronika Uhrová – 7 osobních rekordů a v družstvu zůstává

Za účinkování v celém tomto podniku v roce2014 je nutno vyslovit všem závodníkům absolutní uznání – za účast v okresním kole, kde se mnozí se soutěží teprve seznamovali,

- za skvělé a nečekané umístění v krajském kole, kde se složení družstva ukázalo jako nejlepší

- za pravidelnou účast na prázdninových trénincích

- za bojovnost a nadšení při bojích na RF v Praze

Výsledky celého družstva i jednotlivců jsou pro nás zavazující. Věříme, že se v příštím roce najdeme další talenty a sportovní výsledky půjdou ještě nahoru.

Těšíme se na 6.ročník OVOV.

Mgr. Jan Stodola , Mgr. Karla Nováková

P

R

A

H

A

Go program „Zažít spolu“

Ve středu 17. září 2014 jsme se my šestáci a ještě dvě děvčata ze 7. třídy sešli u školy

na druhém stupni. A s námi samozřejmě dvě paní učitelky - Šárka Kovářová a Alena Zvárová. Zde jsme odložili svá zavazadla a chvíli jsme počkali na auto, které nám mělo odvézt těžší věci. Pak jsme vyrazili na cestu. Cestou jsme hráli dvě hry, jedna se jmenovala „myší ocásky“ a ta druhá „kolíčkovaná“. Když jsme skončili kolíčkovanou, byli jsme už blízko tábora, kde jsme měli tři dny bydlet. Jen jsme došli, čekala na nás

paní učitelka Mrkosová. Po asi půlhodině přijela paní, která nám rozdala klíče od chatek, a my se hned s radostí běželi podívat, jak to tam vypadá. Dole byl stůl a dvě

židle, manželská postel, velká skříň a dva noční stolky, topení a ještě menší skříňka. Nahoře to bylo menší, pět postelí a ke každé noční stolek. Dvě okna, na každé straně jedno.

Asi za 30 minut nás paní učitelka zavolala na oběd (rybí polévka, bramborová kaše a sekaná). Po obědě jsme si zahráli další hry. Potom následoval odpolední klid, každý musel jít do své chatky. Když jsme si dostatečně odpočinuli, šli jsme do lesa. Hráli

jsme tam další hry (pašeráci a celníci, vyhýbání se na kládě). Na zpáteční cestě jsme sbírali suché klacky na oheň, abychom si mohli opéct buřty nebo chléb k večeři. Po večeři jsme si zahráli hru Kdo přežije. Mezitím oheň téměř vyhasl a nastal čas na noční hru. Před noční hrou jsme si zašli do chatek pro baterku, šátek, blok a tužku. Sešli jsme se ve společenské místnosti. Než jsme vyrazili ven, zahráli jsme si Místo po mé pravici je volné. Po dokončení hry jsme se rozdělili do skupin po dvou, třech, čtyřech nebo jsme mohli jít i sami. Šli jsme podle světýlek a u každého jsme plnili úkol. Nakonec jsme se sešli opět ve společenské místnosti, ale v jiném pořadí, než jsme odcházeli. Když dorazili i ti poslední, museli jsme si jít vyčistit zuby a umýt „alespoň“ nohy. Večerka byla v deset hodin a my jsme museli jít spát. Druhý den, což byl čtvrtek, jsme museli ráno vstávat v 7.30 a pospíchat na snídani. Po snídani jsme si umyli talíře, hrníčky a nůž. Přijela paní psycholožka a připravili jsme se na hru, která trvala asi hodinu. Po ní následoval oběd (kapustová polévka, kuřecí čína). Potom jsme oškrábali brambory na večeři. A zase polední klid. Po něm nás překvapili paní učitelé Petr Košnar, Jan Stodola, Blanka Stodolová a Václav Mikulecký. Připravili pro nás lana na lezení a prolézání, i Spiderman by nám mohl závidět. Po skončení této aktivity jsme šli zpátky do tábora. Za odměnu jsme dostali perník a jablko, mohli jsme si jít do chatek nebo něco hrát venku. Kdo neměl zabaleno, musel si zabalit věci. Mezitím paní učitelky daly vařit brambory. K večeři byly brambory se sekanou. Opět následovaly další hry. Noční hra byla jiná, jeden byl zapisovatel a ostatní z týmu běhali za chatku číslo jedna a museli si zapamatovat jeden či dva řádky.

G

O

Výborně jsme se bavili. A pak večerka a hygiena.

V pátek jsme museli vyklidit chatky. Zavazadla nám zase odvezlo auto. Nezapomněli jsme na společné foto. A pak už jsme vyrazili na zpáteční cestu, která nám rychle utekla. Ke škole jsme došli asi v 12:30 a se spoustou zážitků jsme se rozešli domů.

za 6. třídu Lucie Lacmanová

„Vymysli básničku se slovy Budislav, chatka, bavit se a jupí.“ To byl jeden z úkolů noční hry na adaptačním programu pro šestý ročník v Budislavi. Iveta Pešková a Hanka Odvářková se projeví jako rozené básnířky!

„Jeli jsme na výlet se školou naší,
jedli jsme tam sekanou s bramborovou kaší.

Konalo se to v Budislavi,

tam, kde možná někdo slaví.

První, po čem jsme koukali, byla chatka,

ale nespala v ní žádná Katka.

Účelem je bavit se a seznámit se.

Půjdeme spát jako poslední

a vstávat, až se rozední.

Jupí! Ještě to nekončí!

Ale končí tahle básnička,

kteřá je divná jako kvasnička.“

Iveta Pešková

„Hej, hej, hej,

Go program Budislav je nej!

Jsou tu krásné chatičky,

sušíme své botičky.

Hráli jsme na pašeráky,

byli jsme v tom starý páky.

Na lanech jsme řádili,

pak se v chatkách bavili.

V noci jsme pak spinkali,

učitelky nás hlídaly.

Goučko nás moc bavilo,

škoda, že už skončilo.“

Hanka Odvářková

P

R

O

G

R

A

M

NENECHTE SI UJÍT:

Pro obveselení pár školních vtipů - napsali pro Vás kluci z osmičky:

Otec k synovi: "Dokážeš si představit, kolik mně stojí tvoje studium?"

Syn: "Ano, a proto se snažím učit co nejméně!"

Baví se pan Kalianko se šéfem: "Nejraději vzpomínám na druhou třídu!"

"Já taky, to byly krásné tři roky!"

Student skládá zkoušky. Profesor se ptá:

"Co nejvíc způsobuje pocení u člověka?"

"Vaše otázky," odpovídá student.

Přijde Pepíček domů a povídá:

"Mami, představ si, že jsem dostal jedničku z fyziky."

Máma: "Opravdu?"

Pepíček: "Néé, jen si to představ."

Před školou visí cedule:

"Řidiči, pozor, nepřejeďte děti!"

Druhý den na ceduli přibude nápis:

"...,počkejte si na učitelku ."

Děti, jdeme krmit medvědy! Hurá, hurá!

Každý druhý ať vystoupí z řady...

"Jak vysoká je naše škola?" ptá se paní učitelka.

"Přesně 128 cm," odpoví Pepíček.

"Proč zrovna tolik, Pepíčku?"

"Protože jí mám někdy až po krk."

Učitelka: "Kde leží Kuba, Martine?"

Martin: "V posteli, má angínu!"